

Sygnatura akt I C 1267/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Radecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 czerwca 2014 r. w O.

sprawy z powództwa **P. S.**

przeciwko **R. O.**

o zapłatę

orzeka:

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda P. S. ma rzecz pozwanej R. O. kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Sygn. akt I C 1267/13

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2013 r. powód P. S. – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika -w pozwie skierowanym przeciwko R. O. wniósł o zasądzenie kwoty 1.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 listopada 2013 r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powód P. S. wskazał, iż prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) której przedmiotem jest praktyka pielęgniarek i położnych. Powód wyjaśnił, iż w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą, współpracował z R. O. zawierając z nią coroczną umowę zlecenia. Na początku współpracy pozwana złożyła oświadczenie o zakazie działalności konkurencyjnej zachowującej ważność przez okres trzech miesięcy od daty rozwiązania umowy .

Dalej powód wskazał, iż umowa zlecenia łącząca strony została rozwiązana za porozumieniem stron w dniu 3 października 2013 r. z uwagi na fakt, iż pozwana w trakcie jej trwania zarejestrowała działalność gospodarczą o tożsamym przedmiocie działalności, co w ocenie powoda uzasadnia niezgodność działania pozwanej z oświadczeniem o niepodejmowaniu działalności konkurencyjnej. Poza tym zdaniem powoda o tym , że pozwana zamierzała prowadzić

konkurencyjną działalność gospodarczą świadczy fakt ,że nakłaniała osoby współpracujące z powodem do zmiany zleceniodawcy .

W toku postępowania pozwana R. O. – również reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika - wносиła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana R. O. podnosiła, że faktycznie nie rozpoczęła prowadzenia działalności gospodarczej, a jedynie ją zarejestrowała. Wskazała, iż z tytułu owej działalności nie uzyskała żadnego dochodu, nie dokonywała żadnych rozliczeń podatkowych, czy związanych z ubezpieczeniem społecznym. Podkreśliła, iż termin rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej został przesunięty do dnia 1 lipca 2014 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. S. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P. N. Zakład Opieki Zdrowotnej (...), w przedmiocie praktyki pielęgniarek i położnych.

(**Dowód:** wypis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP – k. 8)

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, powód zawierał z pozwaną R. O. umowy zlecenia dotyczące wykonywania opieki pielęgniarstwa. Ostatnia umowa zawarta została w dniu 31 grudnia 2012 r., na okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013r. Dodatkowo na początku współpracy dnia 31.12.2008r. strony podpisały oświadczenie o niepodejmowaniu działalności konkurencyjnej w treści , którego pozwana oświadczyła , że w trakcie trwania zlecenia oraz po rozwiązaniu umowy zlecenia , bez względu na jej przyczyny , nie będzie prowadzić działalności konkurencyjnej w stosunku do działalności powoda . W owym oświadczeniu zdefiniowano , że wyrażenie „ nie będę prowadzić działalności konkurencyjnej „ oznacza , że nie podejmę pracy w firmie o podobnym profilu , ani nie będę działać w imieniu takiej firmy . Klauzula dotycząca zakazu konkurencji miała zachować ważność przez okres 3 miesięcy od daty rozwiązania umowy zlecenia. I w przypadku niedotrzymania warunków pozwana zobowiązała się do wypłaty odszkodowania w wysokości 1.000,00 zł.

(**Dowód:** umowa zlecenia z dnia 31 grudnia 2012 r. – k. 10, oświadczenie o niepodejmowaniu działalności konkurencyjnej – k. 11)

W czasie trwania stosunku zlecenia pozwana R. O. zarejestrowała działalność gospodarczą w przedmiocie praktyki pielęgniarek i położnych pod firmą (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...). Pozwana po dzień dzisiejszy faktycznie nie rozpoczęła prowadzenia tej działalności gospodarczej, przesuwając termin jej rozpoczęcia z dnia 1.01.2014r na dzień 1.07.2014.

(**Dowód:** wypis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP – k. 9, informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w O. – k. 40, informacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w O. – k. 41)

W dniu 3 października 2013 r. strony rozwiązały łączącą je umowę zlecenia. Następnie pismem z dnia 31 października 2013 r. powód P. S. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty objętej żądaniem pozwu, z tytułu naruszenia umowy o niepodejmowaniu działalności konkurencyjnej.

(**Dowód:** rozwiązanie umowy zlecenia – k. 12, wezwanie do zapłaty – k. 13, zwrotne potwierdzenie odbioru wezwania do zapłaty – k. 14)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie strony związane były umową zlecenia. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c., przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

W ramach łączącego strony stosunku cywilnoprawnego, powód zawarł z pozwaną dodatkową umowę, której przedmiotem było zobowiązanie się R. O. do tego , że „nie będzie prowadzić działalności konkurencyjnej”.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego jakie znaczenie można nadać niezaprzeczalnemu faktowi formalnego zarejestrowania przez pozwaną R. O. działalności gospodarczej o przedmiocie tożsamym z działalnością prowadzoną przez powoda.

Pozwana nie kwestionowała faktu, który nota bene potwierdzony jest wpisami do ewidencji działalności gospodarczej, iż rzeczonyj rejestracji dokonała jeszcze w trakcie trwania umowy zlecenia jaka łączyła strony, jednakże stanowczo podnosiła, iż sama rejestracja działalności gospodarczej również zajmującej się praktyką pielęgniarek i położnych nie świadczy o tym, iż w istocie naruszyła zobowiązanie.

Pozwana w podpisanej” lojalnościówce” oświadczyła, że „ nie będę prowadzić działalności konkurencyjnej „.

I odnosząc się do treści tak sformułowanego oświadczenia nie sposób podzielić stanowiska pełnomocnika powoda, że niewykonanie zobowiązania należy wiązać już z podjęciem przez pozwaną jakichkolwiek starań zmierzających do zarejestrowania i rozpoczęcia nawet w przyszłości działalności gospodarczej konkurencyjnej wobec powoda, że oświadczenie dotyczy nie tylko faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej ale również podjęcie jakichkolwiek działań w imieniu firmy o podobnym profilu do firmy powoda.

Takie stanowisko powoda i wywiedzione na jego podstawie żądanie zapłaty kwoty 1.000,00 zł tytułem odszkodowania jest nadinterpretacją, która nie mieści się w regułach wykładni sformułowanych w art. 65 KC.

Rację należy natomiast przyznać pełnomocnikowi pozwanej R. O., że odpowiedzialność pozwanej powstałaby tylko wtedy gdyby pozwana faktycznie podjęła konkurencyjną działalność gospodarczą, pozwana tylko formalnie ją zarejestrowała, nie wykazywała dochodów, nie prowadziła żadnej rachunkowości, nikogo nie zatrudniała, nie świadczyła usług, a sama rejestracja była jej konieczna aby przystąpić do przetargu organizowanego w przyszłości przez Narodowy Fundusz Zdrowia (zeznania pozwanej k. 22 i 29-30).

Okoliczność zarejestrowania przez pozwaną R. O. swojej działalności w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej nie świadczy o faktycznym podjęciu i prowadzeniu przez pozwaną konkurencyjnej działalności gospodarczej. Pozwana zeznała, iż dokonała owej rejestracji by mieć ewentualną możliwość wzięcia udziału w przetargu na usługi w zakresie działalności pielęgniarstwa jaki organizowałby Narodowy Fundusz Zdrowia. Wyjaśniła przy tym, iż nie podejmowała żadnych kolejnych czynności mogących zostać pochytywane jako prowadzenie działalności gospodarczej w tym zakresie. Podniosła, iż osoby, które związane były z powodem umową zlecenia, zadeklarowały chęć pracy u niej, jednakże do tej pory nie zatrudniła ona żadnego pracownika, ani też nie nawiązała z żadną osobą współpracy na podstawie umowy cywilnoprawnej. Co więcej, wyjaśniła iż z tytułu spornej działalności nie dokonywała żadnych rozliczeń podatkowych, a także rozliczeń z ZUS. Ma nadany numer REGON i NIP, ale pomimo tego, że od daty rejestracji upłynął znaczny okres czasu, to działalności nie podjęła. A jak wynika z odpowiedzi na wezwanie sądu skierowane do Urzędu Skarbowego (pismo k. 40) pozwana wnioskiem z dnia 17.12.2013r. nawet przesunęła datę rozpoczęcia działalności gospodarczej z dnia 1.01.2014r. na dzień 1.07.2014r. I już chociażby z tego powodu powództwo podlegało oddaleniu bowiem pozwana zobowiązała się do nie prowadzić działalności gospodarczej konkurencyjnej przez okres 3 miesięcy od daty rozwiązania umowy, a umowa została rozwiązana z dniem 3.10.2013r.

Brak faktycznego podjęcia działalności gospodarczej potwierdzone zostało również przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w O., który na wezwanie sądu, udzielił odpowiedzi (pismo k. 41) iż na koncie płatnika składek - R. N. Zakład Opieki Zdrowotnej (...), nie odnotowano żadnych wpłat, czy też dokumentów rozliczeniowych.

W tym miejscu należy wskazać, iż pogląd zakładający nie utożsamianie faktu formalnej rejestracji działalności gospodarczej z rzeczywistym- faktycznym jej podjęciem, znajduje szerokie ugruntowanie w orzecznictwie.

I tak w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie – powołanym przez pełnomocnika pozwanej - z dnia 25 października 2006 r. (II GSK 179/06, LEX nr 276729) znajdziemy potwierdzenie stanowiska, iż zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu

jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności. Z tego powodu wpisowi nadawano zawsze charakter deklaratoryjny, a nie - konstytutywny. Nie kreował on również bytu prawnego przedsiębiorcy. Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności gospodarczej wpisanej do ewidencji powodowało istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność gospodarcza została podjęta i była prowadzona aż do czasu jej wykreślenia z ewidencji.

To domniemanie faktyczne zostało przez pozwaną skutecznie obalone, ma potwierdzenie w powołanych powyżej pismach Urzędu Skarbowego i ZUS. Sam pozwany P. S. także nie przedstawił żadnych dowodów, potwierdzających faktyczne rozpoczęcie działalności konkurencyjnej przez pozwaną. Na pewno, nie świadczą o tym wypowiedziane umowy kilku innym pielęgniarcom, które teoretycznie miały odejść do firmy pozwanej.

Powołany powyżej pogląd sądu administracyjnego został potwierdzony również w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2010 r. (IV CSK 371/09, LEX nr 811872) w którym to stwierdza się, że zgłoszenie i wpis do ewidencji działalności gospodarczej stanowi tylko podstawę rozpoczęcia działalności gospodarczej w rozumieniu jej legalizacji i nie jest zdarzeniem ani czynnością utożsamianą z podjęciem takiej działalności.

Ale przede wszystkim należy zwrócić uwagę na zapis samego oświadczenia złożonego przez pozwaną wobec powoda – zleceniodawcy. Pozwana oświadczyła „nie będę prowadzić działalności gospodarczej”.

W tym miejscu warto podkreślić, iż pojęcie "podjęcia działalności gospodarczej" wiąże się z faktycznym jej podjęciem, z wystawieniem pierwszej faktury, a więc wiąże się z bezpośrednim przystąpieniem danego podmiotu gospodarczego do obrotu gospodarczego (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w W.w wyroku z dnia 9 listopada 2006 r., II SA/Wa 1494/06, LEX nr 295073). Podzielając powyższe, nie ma wątpliwości, iż w niniejszej sprawie fakt zarejestrowania przez powódkę działalności gospodarczej nie korelował z rzeczywistym podjęciem i prowadzeniem tej działalności. Co więcej, powódka sama wskazała, iż miała zamiar rzeczywiście prowadzić ową działalność, jedynie w razie uzyskania zlecenia od NFZ, przy czym podkreślenia wymaga, iż pozwana nie startowała dotąd w żadnym przetargu. Znamionym jest także, iż rzeczywisty termin rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej przez pozwaną został przesunięty do dnia 1 lipca 2014 r.

Pozwana oświadczyła, że **nie będzie prowadzić** działalności konkurencyjnej. Nie jest więc uprawnione twierdzenie powoda i jego pełnomocnika, że oświadczenie pozwanej dotyczyło niepodejmowania działalności gospodarczej, nie podejmowania jakichkolwiek starań zmierzających do zarejestrowania działalności i rozpoczęcia nawet w przyszłości działalności gospodarczej. Takie stanowisko powoda jest nie tylko nadinterpretacją treści oświadczenia, ale także nadużyciem w celu uzyskania odszkodowania. W oświadczeniu pozwana zobowiązuje się że „nie będzie prowadzić działalności konkurencyjnej „ przez okres 3 miesięcy od rozwiązania umowy. Nie zobowiązała się -wbrew temu co twierdzi pełnomocnik powoda – że nie podejmie działalności konkurencyjnej nawet w przyszłości.

Dlatego też z treścią oświadczenia należy wiązać podjęcie rzeczywiste / faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej konkurencyjnej przedmiotowo, a nie tylko jej formalne zarejestrowanie, gdzie samo zaewidencjonowanie działalności nie świadczy o tym że będzie faktycznie podjęte i wykonywane, że będzie funkcjonowało w obrocie gospodarczym na rynku usług pielęgnacyjno – położnych.

Z uwagi na powyższe w ocenie sądu pozwana R. O. dokonując w trakcie trwania umowy zlecenia rejestracji działalności gospodarczej w przedmiocie tożsamym z prowadzoną już przez powoda, nie naruszyła treści zakazu o nie prowadzeniu działalności konkurencyjnej. Warty podkreślenia jest, również to iż w treści oświadczenia z dnia 30 grudnia 2008 r. pozwana zobowiązała się, iż „nie podejmie pracy w firmie o podobnym profilu, ani nie będzie działać w imieniu takiej firmy”. Zdaniem Sądu, zachowanie pozwanej nie może być kwalifikowane jako „działanie”, gdyż faktycznie tej działalności nie wykonywała i nie wykonuje, a co więcej nie miała zamiaru rozpoczęcia swojej działalności w okresie objętym zakazem działalności konkurencyjnej. Terminem wskazanym rozpoczęcia działalności, na dzień orzekania jest data przyszła 1.07.2014r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo P. S. jako bezzasadne.

Orzekając o kosztach postępowania sądowego, Sąd wziął za podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie art. 98 k.p.c., który statuuje ogólną zasadę ponoszenia kosztów sądowych przez stronę przegrywającą proces. Zgodnie z tym, o kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, uwzględniając również wysokość opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

SSR Małgorzata Mikos - Bednarz